

Cho đến nay đã qua 64 năm, kể từ năm 1946 ban hành pháp luật đầu tiên của Nhà nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa ra đời,

nước Việt Nam (trước năm 1954, miền Bắc từ 1946 đến 1975, cả hai miền Nam – Bắc sau 1975), đã công bố và đưa vào thực thi 4 ban hành pháp luật. Đó là những ban hành pháp luật ra đời vào các ngày: 09/11/1946; 31/12/1959; 18/12/1980; 15/04/1992.

Ngoài trừ hai ban hành pháp luật năm 1959 và 1980 có đặc thù thời chiến và tính bao quát, đi theo hoàn toàn đường lối i tâm tởi của Chủ Nghĩa Xã Hội phi dân chủ. Cả hai ban hành pháp luật năm 1946 và 1992 được cho là Công Sản Việt Nam (CSVN) đánh giá là những ban hành pháp luật hàm chứa tinh thần Nhân Đạo và Dân Chủ cao. Riêng ban hành pháp luật 1946 còn được một vài chuyên gia về chính trị xã hội trong nước và quốc tế đánh giá là một hiến pháp tiên tiến, đến nay vẫn còn nguyên giá trị thực tiễn.

Vì lý do Chiến Tranh Đông Dương xảy ra vào 19/12/1946 nên cuộc tổng tuyển cử toàn quốc bầu Nghị Viện đã không được thực hiện, hiến pháp ban hành pháp luật 1946 trở nên mất đi sự kiện áp dụng. Đây cũng là một cơ hội thuận lợi và thời gian để Công Sản Quốc Tế đứng đầu là Liên Xô và Trung Quốc, nhúng tay thao túng và điều khiển nền chính trị xã hội Dân Chủ non trẻ tại Việt Nam đi theo con đường của Chủ Nghĩa Cộng Sản. Nói “nền chính trị xã hội Dân Chủ non trẻ của Việt Nam” vì bản thân từ Tuyên Ngôn Độc Lập (02/09/1945) đến các chủ trương chính phủ lâm thời Nhà nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, được biết là ban hành pháp luật năm 1946, đều thuộc hiến pháp Việt Nam lúc bấy giờ là một nước Dân Chủ có các chủ nhà nước đa nguyên đa đảng.

Hiện nay, bản hiến pháp năm 1992 đã được công bố và có hiệu lực pháp lý 18 năm. Nói chung, tất cả 12 chương và 147 điều trong hiến pháp này, chủ đề CSVN đều đã tiến hành thực hiện. Tuy cách thức hành hiến pháp theo tập quán Đảng Tài Chính Sơn, tùy ý điều chỉnh các điều khoản hiến pháp theo hướng có lợi cho đảng cộng sản quy định là điều đã xảy ra. Điều bất là việc suy diễn Điều 4 Hiến Pháp 1992, nhằm đưa vào trí tuệ quy định tôn vinh của CSVN lên, là điều hết sức bất minh. Nhưng dù sao thì nó vẫn là điều khoản mà chủ đề CSVN đã thực hiện.

Nhưng có một vấn đề hết sức quan trọng, được nêu trong 3 điều trong Hiến Pháp 1946, tại chương II Mục C, Điều 21; Chương III Điều 32; Chương VII Điều 70 phần C. Điều khoản điều này cũng được nêu trong 3 điều trong Hiến Pháp 1992 tại Chương V, Điều 53; Chương VI Điều 84, Câu 14; Điều 91 câu 12. Đó là “Quy định phúc quyền của nhân dân” hay là vấn đề “Trọng quyền dân ý”. Cho đến nay là 64 năm đảng độc, chủ nghĩa một đảng chủ đề CSVN thực hiện. Điều này có thể là điều duy nhất trong hiến pháp mà họ cố tình “bỏ quên”...

Vấn đề lý ý kiến của dân, cụ thể là thông qua hình thức “Trọng quyền dân ý” còn quá mơ hồ và xa xôi đối với người dân Việt Nam trong chủ đề Cộng Sản. Nhưng nó lại là một hình thức sinh hoạt chính trị xã hội rất bình thường, thể hiện tinh thần Dân Chủ các nước cộng sản. Muốn có một hay nhiều cuộc trưng cầu ý kiến nhân dân được thành công. Trên cơ sở khoa học, chủ đề cộng sản quy định phải đưa ra “Luật trưng cầu dân ý”. Luật này được đưa ra nhằm đảm bảo tính khoa học và sự công minh của một cuộc lý ý kiến nhân dân.

Việt Nam hi n nay ch a có “Lu t tr ng c u dân ý”. Đi u đó càng kh ng đ nh s gian manh c a ch đ CSVN, h s vi n c “ch a có lu t tr ng c u dân ý” đ kh c t ý ki n c a toàn dân. Tr c s c ép c a gi i lu t gia trong n c và s quan tâm c a b n bè qu c t , ngày 02/06/2006 m t cu c h i th o v đ lu t tr ng c u dân ý do H i Lu t Gia Vi t Nam ch trì, đ c ti n hành t i Hà N i. Nh ng cu c h i th o y cũng ch di n ra v n v n có m t ngày, sau đó chuy n “Tr ng c u dân ý” l i “r i t m” vào quên lãng...

M t v n đ c n xem xét trong vi c tr ng c u dân ý, đó là “Sáng ki n tr ng c u dân ý”, c th là v n đ g i thì ph i c n tr ng c u ý ki n toàn dân?

M t qu c gia có hàng ngàn công vi c và đ tài c p nh n c nh m phát tri n văn hóa, kinh t , chính tr , quân s , xã h i vv... Thông th ng, ng i ta ch tr ng c u dân ý nh ng v n đ đ c bi t quan tr ng liên quan đ n v n m nh đ t n c. Nh ng đôi khi ch là nh ng đ tài “nh y c m” mà nh n c không dám gánh ch u trách nhi m, n u quy t pháp c a h đ m l i m t k t qu x u...

Tuy có th t n kém v ti n b c chi phí cho m t cu c tr ng c u dân ý, nh ng có th nói: “T t c m i cu c tr ng c u dân ý đ u t t, vì nó th hi n tính Dân Ch Toàn Dân”.

Hi n Pháp 1992 hi n nay c a Vi t Nam đang s đ ng, có nhi u ch ng, đi u, không còn phù h p v i ti n trình phát tri n đ t n c, th m chí nó đã t mâu thu n ngay t khi ch a ban hành. Đ c bi t, hi n nay Vi t Nam đã gia nh p n n Kinh T Th Tr ng, t c là quan h s n xu t và phát tri n kinh t theo mô hình đa thành ph n c a ch đ T B n Ch Nghĩa. M t khác, chính tr và kinh t là hai v n đ không th tách r i trong s phát tri n c a b t k m t qu c gia nào. Vì v y vi c s a đ i hi n pháp cho phù h p tình hình chung là đi u t t y u.

Nh ng s a đ i, ho c thay đ i nh ng đi u kho n nào c a hi n pháp, l i là đi u không thu c quy n c a dân. Tr c h t, n u nh có m t cu c tr ng c u dân ý (trong gi đ nh), thì vi c đ a ra ch đ (sáng ki n) nào đ xin ý ki n toàn dân l i là do ch đ c m quy n đ nh đo t.

Ai cũng bi t: Đi u 4 Hi n Pháp 1992 là b t công và b t minh. N u nghi n c u k thì đi u 4 đó hi n nay là vô giá tr *. Vì v y Đi u 4 Hi n Pháp 1992 c n b xóa b . Trong tr ng h p nh c m quy n CSVN “t ng l ” đi u 4, mà l i đi s a đ i nh ng đi u kho n khác c a hi n pháp, thì coi nh cu c tr ng c u dân ý v vi c s a đ i hi n pháp đã h u nh không còn ý nghĩa n a, vì

điều 4 tại nghị quyết kia, và sự cố tình (hoặc vô ý) hiểu sai về nó, mới chính là vết cấn lần nhất trên con đường dân chủ hóa đất nước.

Nhà cầm quyền CSVN sẽ phải trả ng câu dân ý, vì điều này đã điểm không thể quên 6 lần trong hai bản hiến pháp quan trọng: Một bản khai sinh ra nền móng chế độ, và một bản đang là “xương sống chính trị” của xã hội đường lối...

Đúng thái độ này đây nhất của phía nhà cầm quyền CSVN, đó là việc câu chủ tịch quốc hội Nguyễn Văn An đánh tiếng trên báo chí về việc câu phải sửa đổi hiến pháp. Dù luận đánh giá, không phải vô tình mà một vết cấn chủ tịch quốc hội, câu ủy viên Bộ Chính Trị “bình nhiên” lên tiếng. Có thể tại đây, đúng thời chế độ CSVN sẽ cho ban hành “Luật trả ng câu dân ý” và thực hiện trả ng câu dân ý về việc sửa đổi một số điều khoản của hiến pháp.

Nếu điều trên xảy ra, nhân dân Việt Nam cần đúng loạt đưa ra sáng kiến trả ng câu dân ý, đó là: Xóa bỏ điều 4 Hiến Pháp 1992 để tránh sự ng nhàn và bản chất của điều khoản hiến pháp này...

Quốc hội Việt Nam hiện nay (theo hiến pháp 1992 không có Tòa Án Hiến Pháp) là cơ quan duy nhất có thẩm quyền sửa đổi hiến pháp. Họ tuy vẫn chủ sự chi phối nền ng nhà của Đảng Cộng Sản Việt Nam, và vẫn chủ a thoát khỏi vai trò bù nhìn mà họ “đắm nh” mấy chục năm qua. Nhưng trước công luận của quốc tế, và trong hàng ngũ đội biu quốc hội đãthrop thoáng bóng dáng của một vài nhân vật, vì lý do không điểm phân phải lợi ích hợp lý theo kiểu ăn chia, cũng có thể vì lý do danh dự, đã dám lên tiếng (tuy còn khá yếu ớt) về những bất hợp lý của nền chính trị điểm tài...

Trước sự ép ng nhà về mặt mặt trận Trung Quốc, nhất là tình hình xâm lấn gia tăng của họ Hoàng Sa, Trường Sa của Việt Nam. Hiện nay chế độ điểm tài CSVN đã phải miến công ng lả chấn Hoa Kỳ làm đội tác đa diện, điểm biết là về quân sự. Điều này mở ra một triển vọng mới về tiến trình Dân Chủ Hóa Việt Nam. Vì đội với Hoa Kỳ, một quốc gia muấn trở thành đội tác chiến liên lạc của họ, thì điểm khoát phải có sự cội thiện và dân chủ.

Ngoài việc Phong Trào Đu Tranh Dân Chủ Việt Nam có thể làm một cuộc cách mạng hỏ bỏ chế độ CSVN trong chớp nhoáng (điều này phải thu c quá nhiều yếu tố). Đã đến lúc chế độ điểm tài CSVN không thể giữ mãi điểm c vị trí điểm tồn điểm điểm của mình. Họ sẽ phải bắt tay vào việc

c i thi n dân ch , đ i u này rõ ràng là c n có m t l trình. Đ i m b t đ u c a l trình y, có l chính là vi c s a đ i hi n pháp...

L ch s h n 60 năm ch đ CSVN cho th y, ng i dân Vi t Nam không th ch đ i s ban phát quy n l i t ch đ C ng S n cho h . Ng i ta cũng không th “đòi” m t ân hu nào c a ch đ , mà ph i “giành l y”. N u ng i dân Vi t Nam bi t đ ng lòng giành l y nh ng quy n đã đ c chính hi n pháp c a ch đ CSVN xác nh n, xu t phát t quy n phúc quy t c a toàn dân – “Tr ng c u dân ý”- M t hình th c Dân Ch Tr c Ti p, mà b t c ch đ nào x ng là Dân Ch đ u ph i ch p nh n. Thì tri n v ng c i thi n Dân Ch cho Vi t Nam là đ i u s đ n.

© Lê Nguyên H ng